

BILIRUBINA BEZPOŚREDNIA

Zestaw odczynnikowy do oznaczania stężenia bilirubiny bezpośredniej

Tylko do diagnostyki in vitro

Nr kat. **5015.1**

3 x 20 ml (R1: 3 x 20 ml; R2a 1 x 5,4 ml; R2b 1 x 0,6 ml)

ZASTOSOWANIE

Zestaw służy do oznaczania stężenia bilirubiny bezpośredniej w surowicy lub osoczu krwi.

ZASADA METODY

Metoda Jendrassika z kwasem sulfanilowym.

Bilirubina bezpośrednia, występująca w surowicy krwi w formie rozpuszczalnych w wodzie koniugatów, reaguje z dwuazoniową pochodną kwasu sulfanilowego, tworząc barwnik dwuazowy. Intensywność zabarwienia jest proporcjonalna do stężenia bilirubiny bezpośredniej w próbce.

MATERIAŁ DO BADAŃ

Surowica lub osocze pobrane zgodnie ze standardowymi procedurami. Nie stosować próbek ze śladami hemolizy. Chronić przed światłem. Próbkę można przechowywać do 2 dni w temp. 2-8°C bez dostępu światła.

WARTOŚCI PRAWDIWE

Surowica, osocze: dorośli < 0,2 mg/dl (3,4 µmol/l)

Podane wartości należy traktować jako orientacyjne. Zaleca się, aby każde laboratorium określiło własne zakresy wartości prawidłowych.

SKŁAD ODCZYNNIKÓW

R1

Kwas solny 50 mmol/l

R2a

Kwas sulfanilowy 24 mmol/l

Kwas solny 150 mmol/l

R2b

Azotyn sodu 10 mmol/l

PRZYGOTOWANIE ODCZYNNIKA ROBOCZEGO

Odczynnik R1 jest gotowy do użycia.

Odczynnik R2: mieszać odczynniki R2a i R2b w proporcji 10 + 1 (np. 1 ml + 0,1 ml). Zmieszany odczynnik pozostawić na 30 min. Trwałość odczynnika R2 wynosi 3 tyg. w temp. 2-8°C lub 2 dni w temp. pokojowej.

PRZECHOWYWANIE ODCZYNNIKÓW

Przechowywać w temp. 2-8°C w oryginalnych, zamkniętych opakowaniach. Chronić przed kontaminacją i bezpośrednim działaniem światła. Nie zamrażać.

Po otwarciu odczynniki prawidłowo przechowywane i chronione przed zanieczyszczeniem są stabilne do daty ważności podanej na opakowaniu.

CHARAKTERYSTYKA UŻYTKOWA

Limit detekcji: 0,00 mg/dl (0,00 mmol/l)

Czułość: 0,018 Δm x dl / mg (0,0013 Δm x l / µmol)

Liniowość: 25 mg/dl (437,5 µmol/l). Dla wyższych stężeń próbkę należy rozcieńczyć 0,9 % roztworem NaCl w stosunku 1+1; wynik oznaczenia pomnożyć przez 2.

Powtarzalność (w serii oznaczeń):

poziom	I	II
n	18	18
średnia (mg/dl)	0,9	1,79
średnia (µmol/l)	15,75	31,33
% CV	< 5,00 %	< 2,50 %

Odtwarzalność (między seriami)

poziom	I	II
n	18	18
średnia (mg/dl)	0,86	1,76
średnia (µmol/l)	15,05	30,8
% CV	< 6,00 %	< 3,00 %

Korelacje:

Badania korelacji wyników z wynikami uzyskanymi za pomocą odczynników referencyjnych nie wykazały znaczących różnic. Dokładne wyniki badań są dostępne na życzenie.

Interferencje:

Bilirubina całkowita do 16 mg/dl nie wpływa na wyniki oznaczeń.

Nie stosować surowic lipemicznych. Inne substancje i leki mogą interferować.

KONTROLA POPRAWNOŚCI DZIAŁANIA

Do kontroli jakości oznaczeń stosować surowice kontrolne wartościami bilirubiny bezpośredniej zmetrykowanymi dla metody kwasem sulfanilowym.

DODATKOWE MATERIAŁY I WYPOSAŻENIE

- Fotometr lub analizator automatyczny z termostatowanym gniazdem pomiarowym umożliwiającym pomiar absorpcji przy długości fali 550 nm.

- Wzorec bilirubiny bezpośredniej lub kalibrator.

- Standardowe wyposażenie laboratorium diagnostycznego.

WYKONANIE OZNACZENIA

Do próbek reakcyjnych napipetować:

	Próba odczynnikowa (PO)	Wzorec (PW) / próbka (PB)
Odczynnik R1	1000 µl	1000 µl

Doprowadzić do temperatury oznaczenia, następnie dodać:

Wzorec/próbka	---	50 µl
Woda dest.	50 µl	---

Dokładnie wymieszać, inkubować przez 5 minut w temperaturze oznaczenia (37°C). Odczytać absorbancję A1 wzorca (PW) i próbki (PB) wobec próby odczynnikowej (PO) przy długości fali 550 nm. Następnie dodać:

Odczynnik R2	100 µl	100 µl

Dokładnie wymieszać, inkubować przez 5 minut w temperaturze oznaczenia. Odczytać absorbancję A2 wzorca (PW) i próbki (PB) wobec próby odczynnikowej (PO) przy długości fali 550 nm.

OBLICZENIA

$$\text{Stężenie bilirubiny bezpośredniej} = \frac{A2 \text{ (PB)} - A1 \text{ (PB)}}{A2 \text{ (PW)} - A1 \text{ (PW)}} \times \text{stęż. wzorca}$$

INFORMACJE DODATKOWE

1. Odpady utylizować zgodnie z obowiązującymi przepisami – przez termiczne przekształcanie lub odpowiednimi metodami obróbki fizyczno-chemicznej.
2. Aplikacje do analizatorów automatycznych dostarczamy na życzenie.
3. Wzorzec bilirubiny lub multikalibrator do analizatorów automatycznych należy nabywać osobno.

REFERENCJE

1. Michaëlsson Magnus: bilirubin determination in serum and urine, Almqvist & Wiksells, Boktryckeri Aktiebolag, Uppsala 1961.
2. Lott J.A., Dumas B.T.: Direct and total bilirubin tests: contemporary problems, Clin. Chem. 39(4) 641-647 (1993).
3. Tietz Textbook of Clinical Chemistry, 3rd edition. Burtis CA, As-hwood ER. WB Saunders Co., 1999.
4. Young D. S.: Effects of drugs on clinical laboratory tests, AACC Press, 4th ed. (1995).